

[Skatteministeren]

le mennesker ved forskellige transaktioner og arrangementer får smøget deres rimelige andel af skatten af sig. Derfor vil jeg gerne takke for de tilkendegivelser, der er kommet her ved førstebehandlingen.

Hr. Kirkegaard og på samme måde hr. Svend Aage Jensby havde nogle spørgsmål, man gerne ville have nøjere undersøgt under udvalgsarbejdet. Det synes jeg er helt rimeligt. De spørgsmål, der blev rejst, var helt relevante, og det er i vores fælles interesse, at vi har de forhold helt på det rene.

Så spurgte hr. Jørgen Estrup – og det bliver måske også svar på nogle af de bemærkninger, hr. Kirkegaard og hr. Svend Aage Jensby havde – hvordan erfaringerne er, når vi på andre områder har benyttet de samme teknikker, for hvis man sidder og ser på det i teorien, kan det være lidt svært at gennemskue, hvordan det hænger sammen.

Jeg må sige, at de erfaringer, vi har gjort hidtil, er særdeles gode, for reglernes blotte tilstedeværelse får folk til at lade være med at lave transaktionerne. Derfor har vi, efter at man i maj har lavet regler mod balanceoppustning, stort set ikke haft noget af det. Bare det, at vi går målrettet ind på et område, hvor enhver ved, også de, der indskiber sig i arrangementerne, at det har et eneste formål, nemlig at undvige en normal dansk beskatning, forhindrer, at arrangementerne og transaktionerne overhovedet opstår.

Derfor er vi også overbevist om, at den regel, vi her foreslår, ikke i praksis kommer til at volde nogen nævneværdige administrative problemer. Tværtimod, vil jeg sige. Hvis det var sådan, at vi ikke havde en sådan regel, kunne vi risikere at skulle bruge en utrolig masse kræfter på at finde ud af, hvilke transaktioner der var realiteter i, og hvilke transaktioner der ikke var realiteter i.

Derfor må jeg sige, at erfaringerne indtil det øjeblik har været gode, og jeg håber også, at det kan blive et meget bredt flertal, der vedtager det her lovforslag, fordi det ud over at være konkret lovgivning også er et, synes jeg, meget stærkt signal ud ad vinduet om, at mange ting kan vi være uenige om – vi kan også være uenige om, hvor høj skatteprocenten skal være, og hvordan en bestemt skatteregel skal skrues sammen – men vi er bredt i Folketinget enige om, at man skal betale den skat, der nu er lagt

op til, og at ingen af os bryder sig om, at man laver deciderede undvigemanøvrer, der ikke har noget som helst andet formål end at undvige en almindelig dansk beskatning.

Så nævnede hr. Jens Thoft, at vi samtidig har opsagt dobbeltbeskatningsaftalen med Portugal. Det er rigtigt. Det er måske ikke et så sædvanligt skridt, men det usædvanlige skridt er taget, efter at vi i ganske lang tid har forsøgt – ikke bare i min tid, men også i min forgængers og min forgængers forgængers tid – at komme i gang med forhandlinger om at få ændret dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Portugal, der har forvoldt specielt store problemer.

Disse forhandlinger er det indtil dette øjeblik ikke lykkedes at komme i gang med. Jeg kan til Folketingets orientering nævne, at Holland ikke har en dobbeltbeskatningsaftale med Portugal. Holland har forhandlet de sidste 20 år for at få en dobbeltbeskatningsaftale med Portugal, og derfor har vi ment – med de udsigter, der var – at det var et ikke bare rimeligt, men også nødvendigt skridt.

Så spørger hr. Jens Thoft til Irland og til Singapore blandt andet, og dér kan jeg glæde med at meddele, hvis man ikke allerede har observeret det, at både med Irland og med Singapore har vi gennemført forhandlinger, der har medført tillæg til eksisterende aftaler, så at den slags problemer, som vi har i forholdet til Portugal og specielt Madeira, er løst.

Derudover er der en række andre lande, hvormed vi er i gang med forhandlinger – eller skal i gang med forhandlinger – og det, at vi har opsagt overenskomsten med Portugal, er også et signal om, at hvis man ikke ønsker, ikke har vilje til at indgå i realitetsforhandlinger for at finde en løsning, er vi også dér parat til at tage det samme skridt som over for Portugal.

Det er rigtigt, at det er vigtigt, at vi har dobbeltbeskatningsaftaler, men de skal ikke bruges til at undvige beskatning, men til at sikre, at der bliver én beskatning af den indkomst, der til enhver tid må være, og ikke dobbelt beskatning. Derfor er vi ikke parat til at acceptere, at man bruger disse aftaler til undvigelses.

Med de bemærkninger skal jeg takke for modtagelsen af forslaget, og vi er selvfølgelig parat til – så grundigt og omhyggeligt, som vi kan – at besvare de spørgsmål, der kommer i udvalget, så at de, der har en lille usikkerhed,